

Štvrtok 23. júna 2016

P8_TA(2016)0293

Správa o vykonávaní smernice o energetickej efektívnosti

Uznesenie Európskeho parlamentu z 23. júna 2016 k správe o vykonávaní smernice o energetickej efektívnosti (2012/27/EÚ) (2015/2232(INI))

(2018/C 091/04)

Európsky parlament,

- so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 114 a 194,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 25. februára 2015 s názvom Balík pre energetickú úniu – Rámcová stratégia odolnej energetickej únie s výhľadovou politikou v oblasti zmeny klímy (COM(2015)0080),
- so zreteľom na smernicu o energetickej hospodárnosti budov (2010/31/EÚ) ⁽¹⁾,
- so zreteľom na závery zasadnutia Rady z 23. a 24. októbra 2014 o rámci politiky v oblasti klímy a energetiky do roku 2030,
- so zreteľom na parížsku dohodu z decembra 2015 z 21. konferencie strán (COP 21) Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (UNFCCC),
- so zreteľom na tretí energetický balík,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES ⁽²⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 15. decembra 2015 s názvom Na ceste k európskej energetickej únii ⁽³⁾,
- so zreteľom na správu Komisie z 18. novembra 2015 s názvom Posúdenie pokroku členských štátov pri plnení národných cieľov v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2020 a pri vykonávaní smernice o energetickej efektívnosti 2012/27/EÚ podľa článku 24 ods. 3 smernice o energetickej efektívnosti 2012/27/EÚ (COM(2015)0574),
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 8. marca 2011 s názvom Plán prechodu na konkurencieschopné nízkouhlíkové hospodárstvo v roku 2050 (COM(2011)0112),
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 15. decembra 2011 s názvom Plán postupu v energetike do roku 2050 (COM(2011)0885),
- so zreteľom na svoje uznesenie z 5. februára 2014 o rámci pre politiku v oblasti zmeny klímy a energetickú politiku do roku 2030 ⁽⁴⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 9. júla 2015 k efektívnemu využívaniu zdrojov: smerom k obehovému hospodárstvu ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 16. februára 2016 s názvom Stratégia týkajúca sa vykurovania a chladenia (COM(2016)0051),

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 13.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1.

⁽³⁾ Prijaté texty, P8_TA(2015)0444.

⁽⁴⁾ Prijaté texty, P7_TA(2014)0094.

⁽⁵⁾ Prijaté texty, P8_TA(2015)0266.

Štvrtok 23. júna 2016

- so zreteľom na článok 52 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre priemysel, výskum a energetiku a na stanovisko Výboru pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín (A8-0199/2016),
- A. keďže zvyšovanie energetickej efektívnosti a úspor energie sú dôležitými faktormi v súvislosti s ochranou životného prostredia a klímy, posilňovaním hospodárskej konkurencieschopnosti, tvorbou pracovných miest, bezpečnosťou dodávok energie a bojom proti energetickej chudobe a takisto majú geopolitický a demokratický rozmer pre EÚ; keďže považuje smernicu o energetickej efektívnosti (EED) za dôležitý základ v tejto súvislosti; keďže návrh Komisie o zriadení energetickej únie vníma energetickú efektívnosť ako samostatný zdroj energie;
- B. keďže EÚ celkovo dobre napreduje pri plnení svojich klimatických a energetických cieľov na rok 2020 podľa výhľadov, ktoré predpokladajú úplné vykonanie všetkých relevantných právnych predpisov do roku 2020 (zníženie emisií CO₂, zvýšenie podielu využívania obnoviteľných zdrojov energie, zvýšenie energetickej efektívnosti) a mala by sa zachovať vedúcu úlohu na celosvetovej úrovni;
- C. keďže väčšina úspor sa očakáva vo viacesektorových, tzv. prierezových politikách (44 %), pri budovách (42 %), v priemysle (8 %) a v doprave (6 %);
- D. keďže v súčasnosti existujú značné neistoty okolo spoľahlivosti odhadov úspor energie poskytnutých členskými štátmi;
- E. keďže budovy sú zodpovedné za 40 % konečnej spotreby energie a 36 % emisií CO₂; keďže okrem toho sa 50 % konečnej spotreby energie používa na vykurovanie a chladenie a 80 % sa používa v budovách, pričom sa veľká časť premrhá; keďže na vnútroštátnej úrovni treba vypracovať ukazovateľ dopytu po energii na vykurovanie a chladenie budov; keďže 50 % zníženia emisií na obmedzenie celosvetového nárastu teploty na menej ako 2 °C musí pochádzať z energetickej efektívnosti; keďže znižovanie energetickej náročnosti budov je tiež nákladovo najefektívnejšou cestou k zlepšeniu energetickej bezpečnosti a zníženiu emisií CO₂ a zároveň príspevkom k cieľom reindustrializácie EÚ;
- F. keďže energetickú efektívnosť treba chápať ako zdroj energie v pravom zmysle slova, ktorý predstavuje hodnotu v Nw (negawatty) uspokojenej energie, ako bez akýchkoľvek pochybností ukázalo nedávne dianie vo svete a v Európe;
- G. keďže 61 % dovážaného plynu je určeného pre budovy (z ktorých 75 % tvorí obytné budovy); keďže výskum ukazuje, že ambicióznou politikou EÚ v oblasti renovácií budov sa objem dovozu (používaného v stavebnom sektore) mohol efektívne znížiť o 60 % v krátkodobom horizonte (t. j. do 15 rokov) a úplne odstrániť z dlhodobého hľadiska (Európsky fond budov by mal v roku 2040 spotrebúvať ekvivalent domácej výroby plynu v EÚ v roku 2011);
- H. keďže je zásadne dôležité, aby EÚ a členské štáty uznali dôležitosť občianskych iniciatív, ako sú družstvá a komunitné projekty v oblasti energetickej efektívnosti; keďže treba uvoľniť hospodárske, regulačné a administratívne prekážky a umožniť občanom aktívnu účasť na energetickom systéme;
- I. keďže smernica o energetickej efektívnosti je kľúčovou smernicou, ktorá uznáva dôležitosť úspor energie ako zásadný faktor pri realizácii plánov po konferencii COP 21, pri súčasnom dosiahnutí viacnásobného úžitku; keďže vytváranie pracovných miest je podmienená investíciami do renovácie budov a iných opatrení energetickej účinnosti, pokrokom v životnej úrovni znižovaním energetickej chudoby, pracovnými príležitosťami v sektore MSP, vyššou hodnotou majetku, zvýšením produktivity, zlepšením zdravia a bezpečnosti, skvalitnením ovzdušia, lepším daňovým základom a vyšším HDP;

Štvrtok 23. júna 2016

- J. keďže zvýšenie energetickej efektívnosti, a to najmä v sektore budov, prinesie ďalšie prínosy prostredníctvom flexibility na strane dodávok a zníženia celkového základného zaťaženia a špičiek systému;

Smernica o energetickej efektívnosti: vykonáva sa v nedostatočnej miere, ale poskytuje rámec na úspory energie

1. zdôrazňuje, že energetická efektívnosť má zásadný význam pre dosiahnutie našich cieľov v oblasti klímy a energetiky v súlade s cieľmi uvedenými v parížskej dohode prijatej na COP 21; zdôrazňuje, že energetická účinnosť je mimoriadne dôležitá na zníženie našej závislosti od dovozu energií, tvorbu pracovných miest, znižovania energetickej chudoby, zlepšenie komfortu a zdravia a posilnenie našej ekonomiky; zdôrazňuje, že smernica o energetickej efektívnosti vyvolala mnoho pozitívnych zmien v členských štátoch, ale jej nedostatočné vykonávanie bráni tomu, aby sa uplatnil jej plný potenciál;
2. zdôrazňuje, že je nevyhnutné čo najskôr začať prechod na udržateľnejší energetický systém založený na obnoviteľných zdrojoch energie a odkloniť sa od fosílnych palív; je znepokojený, že nízke ceny fosílnych palív by mohli spomaliť dekarbonizáciu a politiku energetickej efektívnosti;
3. požaduje vypracovanie plánov na postupné odstránenie dotácií na fosílnu palivá a nasmerovanie finančných prostriedkov do projektov energetickej efektívnosti, ktoré pomôžu dosiahnuť cieľ EÚ eliminácie emisií uhlíka v energetickom odvetví do roku 2050;
4. poznamenáva, že členské štáty doteraz primerane nevykonali smernicu o energetickej efektívnosti (ďalej len „SEE“) z roku 2012, ani smernicu o budovách z roku 2010; pripomína, že lehota na transponovanie SEE uplynula 5. júna 2014; domnieva sa, že znižovanie nákladov a spotreby energie je v záujme samotných občanov a podnikov; zdôrazňuje význam silného regulačného rámca pozostávajúceho z cieľov a opatrení na stimulovanie a umožnenie investícií do energetickej efektívnosti a nízkej spotreby energie a nákladov a zároveň podporenie konkurencieschopnosti a udržateľnosti; dodáva, že niektoré členské štáty primerane nevyužívajú podporu EÚ na presadzovanie energetickej účinnosti obytných budov; berie na vedomie významný potenciál pre tvorbu kvalitných pracovných miest, ktoré ponúka úplné vykonávanie opatrení energetickej efektívnosti, berúc do úvahy, že približne 900 000 pracovných miest je spojených s dodávkou energeticky účinného tovaru a služieb (podľa údajov z roku 2010);
5. opakuje, že energetickú efektívnosť treba chápať ako najudržateľnejšie opatrenie v rámci povinnosti znížiť našu spotrebu energie, a nie ako ospravedlnenie pre väčšiu spotrebu;
6. súhlasí s Komisiou, že nižšie ceny za palivá a vyhliadky na hospodársky rast by mohli ohroziť dosiahnutie 20 % cieľa; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby posilnili monitorovanie, overovanie, kontrolu a režim dodržiavania požiadaviek s cieľom zabezpečiť správnu úroveň ambícií;
7. uznáva, že členské štáty majú dosiahnuť len 17,6 % úspory primárnej energie do roku 2020 a že cieľ 20 % je ohrozený, ak existujúce právne predpisy EÚ nebudú plne implementované, neurýchlili sa úsilie a neodstránia prekážky brániace investíciám; konštatuje však, že akékoľvek hodnotenie vykonávania SEE v tomto štádiu ponúka len čiastočný pohľad, vzhľadom na relatívne nedávne nadobudnutie účinnosti a lehotu na transpozíciu; naliehavo vyzýva členské štáty, aby v plnej miere a urýchlene vykonali smernicu; vyzýva Komisiu, aby v prípade potreby urýchlene konala pri predložení požiadaviek na zosúladenie vnútroštátnych plánov s cieľmi smernice a aby využila všetky právne prostriedky s cieľom zabezpečiť, aby členské štáty poskytovali aktuálne a presné informácie;
8. pripomína, že vo vyššie uvedenom uznesení z 5. februára 2014, a svoje uznesenia z 26. novembra 2014⁽¹⁾ a zo 14. októbra 2015⁽²⁾, v ktorých vyzýva okrem iného na dodržanie 40 % cieľa energetickej efektívnosti do roku 2030; domnieva sa, že záväzný celkový cieľ s jednotlivými národnými cieľmi na rok 2030 zvýši nezávislosť EÚ od energetického dovozu, podporí inovácie a pomôže jej zabezpečiť vedúce postavenie v oblasti energetickej efektívnosti; domnieva sa tiež, že záväzné požiadavky sú nevyhnutné v záujme dosiahnutia maximálnej úrovne ambícií a úsilia zo strany členských štátov, a umožnenia dostatočnej flexibility na prispôbenie kombinácie nástrojov na vnútroštátnej úrovni;

⁽¹⁾ Prijaté texty, P8_TA(2014)0063.

⁽²⁾ Prijaté texty, P8_TA(2015)0359.

Štvrtok 23. júna 2016

9. konštatuje, že miestne orgány zohrávajú kľúčovú úlohu pri umožňovaní vykonávania smernice účasťou na ambiciózných opatreniach na úsporu energie prostredníctvom miestnych akčných plánov, ako napríklad v rámci Dohovoru primátorov a starostov pre oblasť klímy a energetiky; domnieva sa, že údaje z miestnych akčných plánov, ako napríklad politiky v oblasti energetickej efektívnosti a opatrenia načrtnuté vo vyše 5 000 akčných plánoch pre udržateľnú energetiku v rámci Dohovoru primátorov a starostov pre oblasť klímy a energetiky, môžu účinne prispieť k spoluvytváraniu a zvyšovaniu ambicióznosti národných cieľov energetickej efektívnosti;

10. zastáva názor, že potenciál miestnych energetických úspor by sa mal využívať oveľa viac, pretože miestne a regionálne samosprávy zohrávajú kľúčovú úlohu pri podpore energetickej účinnosti a celkovo pri energetickej transformácii; vyzýva Komisiu, aby posilnila mestské siete, ako sú Dohovor primátorov a starostov a Inteligentné mestá a obce alebo 100 % energie z obnoviteľných zdrojov spoločnstiev, ktoré umožňujú výmenu znalostí a najlepších postupov medzi mestami, miestnymi orgánmi, regiónmi a členskými štátmi v oblasti miestneho plánovania energetickej transformácie zdola nahor, navrhovania a realizácie opatrení energetickej efektívnosti a samovýroby, a v oblasti prístupu k finančnej podpore;

11. vyjadruje poľutovanie nad neambicióznou povahou cieľa (zvýšenie energetickej efektívnosti do roku 2030 aspoň o 27 %), prijatého na Európskej rade v roku 2014, ktorý je zdôvodnený najmä extrémne nerealisticky vysokou diskontnou sadzbou v predchádzajúcom posúdení vplyvu; pripomína, že diskontná sadzba (17,5 %) je nadmerne vysoká; vyzýva Komisiu, aby prešla na komplexnú analýzu nákladov a prínosov s prihliadnutím na viacnásobné prínosy energetickej efektívnosti a na sociálnu diskontnú sadzbu v súlade so svojimi vlastnými usmerneniami o lepšej právnej regulácii; žiada Komisiu a členské štáty, aby preskúmali 27 % cieľ energetickej efektívnosti do roku 2030 v zmysle parížskej dohody o zmene klímy, v záujme dosiahnutia cieľa obmedziť nárast globálneho otepľovania výrazne pod 2 °C, a aby pokračovali v úsilí obmedziť tento nárast na 1,5 °C v súlade s cieľom v oblasti energetickej účinnosti prijatým Európskym parlamentom; vyzýva Komisiu, aby stanovila záväzný cieľ 40 % energetickej efektívnosti do roku 2030, ktorý bude odrážať úroveň potenciálu účinnosti nákladovo efektívnej energie;

12. zdôrazňuje, že by sa mala naďalej presadzovať v EÚ dlhodobá stratégia znižovania dopytu po energii;

13. zdôrazňuje, že v niektorých prípadoch flexibilita smernice umožnila mnohým členským štátom prijať opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti a je presvedčený, že táto flexibilita v alternatívnych opatreniach je kľúčová, aby mohli členské štáty v budúcnosti realizovať programy a projekty energetickej efektívnosti; žiada, aby sa odstránili nedostatky existujúcej smernice, ktoré sú zodpovedné za nedostatočné výsledky smernice, najmä článku 7, pri zachovaní primeranej flexibility pre členské štáty voliť si spomedzi opatrení; konštatuje, že štúdia EPRS o vykonávaní článku 7⁽¹⁾, ktorá vychádza z údajov oznámených členskými štátmi, dospela k záveru, že opatrenia, ako umožnenie členským štátom, aby sa prispôbili cieľu, prijímali včasné opatrenia alebo oslobodili odvetvia prepravy a ETS z výpočtu ich cieľa, takmer vo všetkých prípadoch viedli k cieľu celkových ročných úspor energie len z polovice (0,75 %); konštatuje, že autori uviedli, že analýza môže byť len taká dobrá ako sú poskytnuté údaje; trvá na tom, že alternatívne opatrenia podľa článku 7 ods. 9 musia byť lepšie vymedzené a mali by sa dať ľahko vyčíslit;

14. konštatuje, že zavádzanie a včasné opatrenia podľa článku 7 ods. 2 už nie sú platné; pripomína, že na základe článku 7 sa očakáva dosiahnutie viac než polovice cieľa zvýšenia energetickej efektívnosti o 20 % stanoveného v smernici;

15. poukazuje na to, že hlavným nedostatkom súčasnej smernice je skutočnosť, že väčšina opatrení sa skončí v roku 2020, ak sa smernica vhodne neupraví, čo okrem iného znamená, že jej hlavné ustanovenia, najmä článok 7, by sa mali predĺžiť nielen do roku 2030, ale aj na neskoršie obdobie, a že súčasnú smernicu treba posúdiť v tejto súvislosti, a to s cieľmi, ktoré sa majú stanoviť v súlade s vývojom (dosiahnuté výsledky, technologické a trhovo zamerané inovácie atď.); očakáva, že sa tým uprednostnia dlhodobé opatrenia; ďalej konštatuje, že treba zaviesť preskúmanie v polovici trvania s cieľom zabezpečiť, aby sa ciele splnili do roku 2030;

⁽¹⁾ Pozri Tina Fawcett a Jan Rosenow: Plány členských štátov a dosiahnuté výsledky pri vykonávaní článku 7 smernice o energetickej efektívnosti, štúdia EPRS.

Štvrtok 23. júna 2016

16. zdôrazňuje, že lepšia harmonizácia metód výpočtu doplnkovosti (kapacity na podporu technológií s výkonnosťou vyššou než trhový priemer) a miery podstatnosti (podpory opatrení, ktoré by nebolo nutné prijať) a merania a overovania úspor energie by mohli prispieť k účinnejšiemu vykonávaniu článku 7;
17. navrhuje, aby sa názov článku 7 zmenil na Systémy na podporu úspor energie, pretože treba zdôrazniť, že je nevyhnutné, aby členské štáty pomohli spotrebiteľom i MSP šetriť energiu a znižovať ich náklady na energiu a zaviesť opatrenia umožňujúce dosiahnutie týchto úspor prostredníctvom systémov energetických záväzkov a iných opatrení;
18. navrhuje, aby článok 7, a najmä povinný systém energetickej efektívnosti (EEOS), uprednostňovali činnosti v odvetví stavebníctva, najmä zlepšovaním vykonávania vnútroštátnych dlhodobých stratégií uvedených v článku 4, ktoré by sa mali navrhovať na uvoľnenie plného potenciálu pre investície do energetickej renovácie budov;
19. zdôrazňuje, že medzi problémy a hlavné prekážky, ktoré zohrávajú významnú úlohu pri vykonávaní článku 7, patrí nedostatok znalostí a kapacít zainteresovaných strán, ako aj nízka úroveň povedomia u konečných spotrebiteľov, pokiaľ ide o povinné schémy energetickej efektívnosti alebo alternatívne opatrenia a vzhľadom na obmedzený časový rámec (2014 – 2020) na ich dosiahnutie; vyzýva preto EÚ, aby vo väčšej miere investovala do vykonávania informačných a podporných programov v jednotlivých členských štátoch;
20. zdôrazňuje, že chýbajúce ukazovatele energetickej účinnosti, ako napríklad spotreba energie na jednotku HDP, bráni tomu, aby niektoré členské štáty stimulovali občanov a podnikov dosiahnuť politické ciele v oblasti klímy a energetickej účinnosti;
21. zdôrazňuje, že ustanovenie článku 7, podľa ktorého členské štáty môžu vyžadovať, aby sa časť opatrení energetickej efektívnosti vykonávala prioritne v domácnostiach postihnutých energetickou chudobou alebo v sociálnom bývaní, doteraz využili len dva členské štáty; požaduje posilnenie tohto ustanovenia;
22. domnieva sa, že hlavný dôraz sa musí klásť na opatrenia energetickej účinnosti pre zraniteľné a energeticky chudobné domácnosti s cieľom zabezpečiť, aby ceny energií najmä pre tieto domácnosti mohli byť znížené na udržateľnom základe;
23. navrhuje, aby národné akčné plány energetickej efektívnosti, ako sa vyžaduje podľa článku 24 súčasnej smernice, mohli požiadať členské štáty, aby stanovili ciele, ktoré využívajú opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti s cieľom znížiť riziko energetickej chudoby, a podávať správy o plnení týchto cieľov;
24. domnieva sa, že je potrebné uprednostniť opatrenia na nákladovo efektívnu obnovu existujúcich budov v oblastiach s najvyššou energetickou chudobou; vyzýva Komisiu, aby navrhla cieľ na zlepšenie efektívnosti fondu obytných budov spolu s budúcimi normami minimálnej efektívnosti pre nájomné bývanie v kontexte revízie smernice o energetickej efektívnosti;
25. poznamenáva, že 16 členských štátov sa rozhodlo zriadiť systém záväzku energetickej účinnosti (článok 7 ods. 1), a že 24 členských štátov využilo v rôznej miere možnosť alternatívnych opatrení a 18 členských štátov uprednostnilo alternatívne opatrenia k renovačnej kvóte (článok 5); kritizuje skutočnosť, že sedem členských štátov ešte stále nezaviedlo energetické audity (článok 8);
26. zdôrazňuje, že niektoré základné prvky smernice o energetickej efektívnosti (napríklad inteligentné merače, kogenerácia a plány renovácie) potrebujú viac času, a že stabilný rámec energetickej efektívnosti po roku 2020 je nevyhnutný s cieľom poskytnúť potrebnú istotu a regulačnú stabilitu pre investorov, verejné orgány a podniky pri spúšťaní projektov a inovácií, pretože majú veľký potenciál na zníženie spotreby energie, a tým zníženie nákladov pre spotrebiteľa; konštatuje, že verejný dopyt a trh sú základnými motormi týchto projektov;
27. uznáva, že nedostatočné cenové signály sú hlavnou príčinou oslabenej reakcie na dopyt; vyzýva členské štáty, aby bojovali proti tejto prekážke a podporovali inteligentné meranie a transparentné fakturácie ako spôsob na podporu zodpovednejšieho spotrebiteľského prístupu, pokiaľ ide o spotrebu energie a investície do energetickej efektívnosti;

Štvrtok 23. júna 2016

28. víta novú iniciatívu a inteligentné riešenia na vyváženú ponuku energie a jej dopytu, lepšie využívanie energie z obnoviteľných zdrojov a zníženie spotreby energie v čase špičky; požaduje financovanie výskumu a vývoja týchto nových riešení, a to najmä v odvetví malých a stredných podnikov;

29. zdôrazňuje kľúčovú úlohu spotrebiteľov, občanov a prevádzkovateľov distribučnej sústavy v stále decentralizovanejšej energetike a význam ich účasti na dosahovaní cieľov energetickej efektívnosti; zdôrazňuje preto, že je potrebné prijať opatrenia na posilnenie ich postavenia prostredníctvom, okrem iného, uľahčenia reakcie na dopyt, malokapacitného skladovania, renovácie budov a diaľkového vykurovania a chladenia, a to tak individuálne, ako aj na základe spolupráce;

30. poukazuje na to, že smernica o energetickej efektívnosti nielenže podporuje energetickú účinnosť, ale obsahuje aj energeticky úsporné prvky prostredníctvom záväzných úspor energie za rok v článku 7; zdôrazňuje význam cieľa zvýšiť do roku 2030 energetickú účinnosť v súlade s klimatickými cieľmi dohodnutými na konferencii COP21 s cieľom dosiahnuť naše klimatické ciele a znížiť našu závislosť na tretích krajinách; konštatuje, že budovy predstavujú 40 % spotreby energie v EÚ a že 50 % energie sa využíva na vykurovanie a chladenie; zdôrazňuje, že zlepšovanie energetickej účinnosti budov je preto mimoriadne dôležité pri znižovaní emisií CO₂, zvyšovaní energetickej bezpečnosti, znižovaní energetickej chudoby a posilňovaní našej ekonomiky; naliehavo vyzýva členské štáty, aby iniciovali veľké investície do zlepšenia energetickej účinnosti na základe čerpania prostriedkov EÚ, pretože by to viedlo nielen k zníženiu účtov za energiu, ale vytvorilo by sa tým mnoho pracovných miest a pomohlo by sa dosiahnutiu cieľov reindustrializácie;

31. zdôrazňuje, že 85 % spotreby energie v budove sa vyžaduje na vykurovanie priestorov a ohrev vody v domácnostiach a že je preto nevyhnutné urýchliť modernizáciu starých a neefektívnych systémov vykurovania v Európe s cieľom dosiahnuť zvýšenie energetickej efektívnosti aspoň o 20 % pomocou dostupných technológií vrátane obnoviteľných systémov vykurovania;

Protichodné právne predpisy brzdia environmentálne úspechy, vytvárajú byrokráciu a zvyšujú energetické náklady

32. konštatuje, že energetické ohlasovacie povinnosti ako súčasť rámca sú nevyhnutné na zhodnotenie pokroku a vykonávania existujúcich právnych predpisov v oblasti energetickej efektívnosti; vyjadruje však poľutovanie nad uložením nadmerných ohlasovacích povinností, a to aj prostredníctvom pridávania ďalších povinností na rámec požiadaviek EÚ členskými štátmi, podnikom, výrobcom, spotrebiteľom a orgánom verejnej moci, čo obmedzuje potenciál pre rast a inovácie; zdôrazňuje, že ohlasovacie povinnosti by sa mali pokiaľ je to možné zjednodušiť s cieľom znížiť administratívne zaťaženie a náklady; kritizuje skutočnosť, že údaje získané pri ohlasovaní často nie sú porovnateľné v rámci EÚ v dôsledku rôznych porúch, metodológie a noriem; vyzýva Komisiu, aby zmenšila, a to aj prostredníctvom digitálnych riešení, administratívne zaťaženie týkajúce sa ohlasovacích povinností a aby vytvorila viac usmernení pre porovnateľnosť údajov na lepšie vyhodnotenie údajov; žiada zosúladenie prognóz dopytu po energii v súlade s nákladovo efektívnym potenciálom úspor v kľúčových odvetviach, a verí, že odstránenie byrokracie urýchli vykonávanie opatrení v oblasti energetickej efektívnosti; konštatuje, že uplatňovanie zásady „najprv energetická účinnosť“ si vyžaduje revíziu energetickeho plánovania a podávania správ a zlepšenie súdržnosti politík s cieľom zabezpečiť ich vzájomné posilňovanie, uznávajúc, že úspory energie sú prvým a najbezpečnejším európskym zdrojom energie; konštatuje, že energetická efektívnosť môže byť najlepšou investíciou do energetických zdrojov, zlepšiť dostupnosť energie, znížiť potrebu dodatočnej a nákladnej infraštruktúry na strane ponuky a pomôcť v boji proti zmene klímy;

33. zdôrazňuje, že pravidlá výpočtu úspor energie a interpretácie pre oprávnené opatrenia, ako sa uvádzajú v prílohách k smernici, sú príliš komplikované, a preto ich nemožno presne nasledovať; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, aby revízia SEE priniesla radikálne zjednodušenie metódy výpočtu energetickej účinnosti, a aby zväžila navrhnutie nových delegovaných aktov, ktoré zjednodušia metódy výpočtu súčasnej smernice;

Štvrtok 23. júna 2016

34. vyzýva Komisiu, aby prehodnotila konverzný faktor pre elektrickú energiu v prílohe IV smernice, s cieľom lepšie zohľadniť prebiehajúcu transformáciu výroby elektrickej energie;

35. poukazuje na to, že nie všetky riziká súvisiace s investíciami do úspor energie možno riešiť prostredníctvom systému obchodovania s emisnými kvótami (ďalej len „ETS“), keďže tento systém pokrýva len 45 % emisií skleníkových plynov v EÚ; poukazuje na to, že smernica o energetickej efektívnosti je prepojená s inými energeticky významnými právnymi predpismi EÚ a má určitý vplyv na uhlíkovú stopu a systém ETS (ceny osvedčení); vyzýva Komisiu, aby preskúmala vzájomné vzťahy a zabezpečila doplnkovosť; konštatuje, že výsledné nízke ceny kvót ETS sú jedným z viacerých faktorov, ktoré znižujú stimuly pre priemyselné investície do úspor energie;

36. zdôrazňuje význam riadneho vykonávania trhovej stabilizačnej rezervy, ktorá by mohla prispieť k zvýšeniu energetickej účinnosti posilnením súdržnosti medzi EU ETS a nízkouhlíkovými energetickými politikami;

37. so záujmom očakáva budúci modernizačný fond, ktorý bude zameraný na modernizáciu energetických systémov a na zlepšenie energetickej účinnosti v členských štátoch EÚ s nižšími príjmami, a vyzýva Komisiu, aby predložila správne štruktúry riadenia vrátane podrobností týkajúcich sa úloh prijímajúcich členských štátov, EIB a iných inštitúcií;

38. zdôrazňuje, že nedostatočná koordinácia medzi rozličnými prvkami vnútroštátnych právnych predpisov môže brániť účinným riešeniam energetickej účinnosti, ktoré umožňujú najlepšie možné výsledky z hľadiska nákladovej efektívnosti, a ruší cenové výhody získané prostredníctvom úspor energie; vyzýva členské štáty a Komisiu, aby vypracovali koordinačné opatrenia na plnú realizáciu potenciálu energetickej účinnosti, ktoré by viedli k väčšej súdržnosti medzi členskými štátmi, bez toho, aby sa obmedzila ich schopnosť prispôsobiť politiku podľa ich miestneho energetického trhu a ceny, dostupné technológie a riešenia a národný energetický mix; požaduje, aby systém ETS lepšie zohľadňoval vnútroštátne opatrenia, ktoré ovplyvňujú počet kvót a ich cenu;

39. zdôrazňuje, že treba zlepšiť energetickú efektívnosť verejného sektora, a požaduje lepšie začlenenie iniciatív v oblasti úspor energie do verejného obstarávania;

40. konštatuje, že nie všetci obstarávatelia v plnej miere chápu požiadavky na energetickú efektívnosť vo verejnom obstarávaní; vyzýva Komisiu, aby poskytla jasnejšie usmernenia v záujme uľahčenia súladu s článkom 6 smernice, ako aj lepšiu integráciu do širších pravidiel EÚ o verejnom obstarávaní;

41. žiada Komisiu, aby zapojila miestne a regionálne inštitúcie s cieľom presadzovať energetickú efektívnosť na regionálnej, miestnej a občianskej úrovni;

42. poukazuje na to, že hoci európske maloobchodné ceny za elektrinu pre malých a stredne veľkých priemyselných a komerčných zákazníkov a súkromných spotrebiteľov sú v mnohých členských štátoch relatívne vysoké, investície do energetickej účinnosti môžu posilniť konkurencieschopnosť európskych podnikov a znížiť náklady súkromných spotrebiteľov na energiu, zdôrazňuje však, že náklady na elektrickú energiu v EÚ tvoria v priemere jednu tretinu nepriamych daní a odvodov spôsobených štátom súkromným domácnostiam, a že ak by tieto dane predstavovali pevnú zložku účtov, mohlo by byť pre spotrebiteľov ťažké pocítiť výhody z úspor energie, čo by zvyšovalo energetickú chudobu; konštatuje, že poplatky na financovanie európskych politík v oblasti klímy a energetiky tvoria najmenšiu časť účtov; a zdôrazňuje, že vysoké ceny za energiu v EÚ majú za následok rozdiel v cenách energie medzi členskými štátmi EÚ a našimi hlavnými konkurentmi v mnohých častiach sveta, ktoré brzdia konkurencieschopnosť európskych energeticky náročných odvetví; poukazuje na to, že inovácie sa zvyšujú aj investíciami do energetickej účinnosti a zabezpečujú priemyslu EÚ vedúce postavenie vo svete;

43. konštatuje, že energetická efektívnosť môže byť najlepšou investíciou do energetických zdrojov, zlepšiť dostupnosť energie, znížiť potrebu dodatočnej a nákladnej infraštruktúry a pomôcť v boji proti zmene klímy;

Štvrtok 23. júna 2016

44. konštatuje, že zásada „energetická efektívnosť na prvom mieste“ umožňuje nákladovo efektívne rozšírenie podielu obnoviteľných zdrojov energie v mixe; zdôrazňuje, že zavádzanie povinných úspor by malo byť zlučiteľné s vývojom udržateľných obnoviteľných zdrojov energie a že by sa mala posilniť súčinnosť pre efektívny prechod smerom k bezuhlíkovému, odolnému a inteligentnému energetickému systému; zastáva názor, že na základe zlepšených systémov distribúcie, skladovania energie a riadenia na strane dopytu na vyššej než regionálnej úrovni existujú dobré možnosti ďalšieho rozvoja lokalít využívajúcich veternú, vodnú a slnečnú energiu, ktoré by mali zásobovať celú Európu; je presvedčený, že to povedie k zníženiu ceny energie;

45. zdôrazňuje, že energetická efektívnosť je nákladovo najefektívnejším spôsobom na dosiahnutie cieľov EÚ v oblasti znižovania emisií CO₂.

Právne predpisy v oblasti energetiky musia byť súdržnejšie

46. vyzýva Komisiu, aby presadzovala zásadu „lepšej právnej regulácie“, aby zväzili lepšie spôsoby koordinácie pravidiel EÚ v oblasti energetiky a zmeny klímy s cieľom zlepšiť legislatívnu efektívnosť a účinnosť a navrhnúť opatrenia na zlepšenie súčasného nariadenia; vyzýva rovnako Komisiu, aby posilnila metodológiu komplexných, dlhodobých hodnotení iniciatív energetickej efektívnosti vrátane všetkých hlavných externalít; žiada o uplatňovanie sociálnej perspektívy pri modelovaní a hodnotení celkových nákladov a výhod rôznych úrovni ambícií v oblasti energetickej efektívnosti, a aby sa na energetickú efektívnosť nazeralo ako na zdroj energie v pravom zmysle slova;

47. vyzýva Komisiu, aby energetickú efektívnosť považovala za infraštruktúrnú prioritu, pričom uznáva, že spĺňa vymedzenie infraštruktúry zo strany MMF a iných hospodárskych inštitúcií⁽¹⁾, a aby ju stanovila za kľúčový prvok a prioritu v budúcich investičných rozhodnutiach o energetickej infraštruktúre Európy;

48. konštatuje, že energetická efektívnosť môže pomôcť zvýšiť odolnosť energetického systému, a pomôcť tak prechodu k udržateľnej a bezpečnej situácii;

49. zdôrazňuje, že funkčný vnútorný trh s energiou vrátane služieb energetickej účinnosti, zoptimalizuje náklady energetických systémov, čo prinesie prospech všetkým spotrebiteľom a výrazné zlepšenie energetickej účinnosti a konkurencieschopnosti v celej Európe; vyzýva preto členské štáty, aby plne vykonali tretí energetický balík s cieľom zabezpečiť plne fungujúci, konkurenčný a prepojený energetický trh;

50. konštatuje, že prispievať musia aj energeticky náročné odvetvia a že v tejto súvislosti je veľmi dôležité vytvoriť v EÚ vyrovnanjšie podmienky;

51. zdôrazňuje, že energetická účinnosť je súčasťou základných cieľov EÚ a že európske krajiny by preto mali zabrániť plytvaniu spôsobenému spotrebou v priemysle, doprave a stavebníctve, čo sú odvetvia, na ktoré pripadá najväčší podiel spotreby;

52. víta pozitívny účinok systémov certifikácie alebo povinných úspor (článok 7) v mnohých členských štátoch; domnieva sa, že možnosť vybrať si alternatívne opatrenia s rovnocennou ambíciou je významným faktorom pri zaručovaní ich prijatia; poukazuje na to, že je dôležité zaručiť, aby zarúčené úspory zodpovedali skutočným energetickým úsporám a neboli iba úsporami na papieri; zdôrazňuje úlohu energetických verejných služieb pri aktívnom vypracúvaní opatrení energetickej účinnosti; žiada, aby sa nebránilo započítaniu systémov certifikácie a opatrení v oblasti energetických úspor; vyzýva Komisiu, aby posúdila, či je možné zohľadniť úspory primárnej energie prostredníctvom vstavaných zariadení s kombinovanou výrobou tepla a energie (Combined Heat and Power – CHP);

53. upozorňuje na správu, ktorú pre Európsky parlament vypracovala EPRS, a podľa ktorej sa zistilo, že väčšina zavedených EEOS bola preukázateľne dôležitá pri dosahovaní vnútroštátnych zlepšení energetickej účinnosti a priniesla úspory nákladov mnohým domácnostiam a organizáciám; zdôrazňuje tiež záver správy, že EEOS sú vysoko efektívne z hľadiska nákladov a že existujú dôkazy o tom, že dobre pripravený a vykonaný EEOS môže dosiahnuť až 100 % úspor krajiny podľa článku 7; domnieva sa preto, že Komisia by mala zostaviť zoznam dobrých a zlých postupov a vytvoriť súbor kritérií na zabezpečenie dobre navrhnutých a účinných EEOS;

⁽¹⁾ Energy efficiency as infrastructure: leaping the investment gap (Energetická efektívnosť ako infraštruktúra: vyplnenie investičnej medzery) – správa E3G consultancy, 3. marec 2016.

Štvrtok 23. júna 2016

54. žiada, aby sa prijali opatrenia na zabezpečenie realistických výpočtov úspor a energetickej účinnosti bez zbytočnej byrokracie; zastáva názor, že smernica o energetickej efektívnosti by v tejto súvislosti mohla slúžiť aj ako rámcový právny predpis; domnieva sa, že do súčasných smerníc (napr. smernice o budovách) by sa mohli začleniť špecifické opatrenia a kritériá účinnosti alebo kombinovaná požiadavka označovania (energetické označovanie, ekodizajn, obehové hospodárstvo, označenie CE);

55. zastáva názor, že oblasť ochrany klímy a energetickej účinnosti sa v politikách EÚ musia navzájom posilňovať a že záväzné požiadavky na energetickú efektívnosť sú kľúčové na dosiahnutie maximálnej úrovne ambícií a úsilia členských štátov, pričom je tiež potrebné umožniť dostatočnú pružnosť pre kombináciu nástrojov prispôbených na vnútroštátnej úrovni;

56. žiada, aby revidovaná smernica o energetickej účinnosti bola v súlade s cieľmi EÚ v oblasti ochrany klímy a cieľom dohody COP21; zdôrazňuje, že pokračovanie a zlepšenie existujúcich opatrení a odstránenie rozporov a medzier musí byť súčasťou revízie smernice, aby sa zabezpečila regulačná predvídateľnosť a dôvera investorov v dlhodobom horizonte;

Vyššia energetická efektívnosť – viac pracovných miest a väčší rast

57. vyjadruje poľutovanie nad nedostatočne efektívnymi projektmi energetickej účinnosti podporovanými zo štrukturálnych fondov EÚ (2007 – 2013), v zmysle kritiky správy Dvora audítorov; vyzýva Komisiu, aby urýchlene vykonala príslušné zlepšenia s osobitným dôrazom na odôvodnenie, monitorovanie a skrátenie doby návratnosti financovaných projektov; požaduje zlepšené usmernenia a intenzívnejšie monitorovanie Komisiou s cieľom lepšie využívať štrukturálne fondy a EFSI v kombinácii so súkromnými investíciami pre životaschopné projekty energetickej efektívnosti, najmä v budovách; domnieva sa, že štrukturálne fondy a financovanie projektov energetickej účinnosti z EFSI by sa mali zameriavať na spotrebiteľov, ktorí sú citlivejší na ceny energií, ako sú odvetvia vystavené riziku úniku uhlíka, MSP a domácnosti ohrozené energetickou chudobou; považuje za absolútnu prioritu rozvoj nástrojov financovania a inovačných modelov na mobilizáciu verejných prostriedkov a stimuláciu súkromného financovania na miestnej, celoštátnej, regionálnej a európskej úrovni s cieľom podporovať investície do energetickej efektívnosti v kľúčových odvetviach, ako je oblasť renovácií budov, venujúc náležitú pozornosť zraniteľným skupinám, ako aj osobitostiam dlhodobých investícií;

58. vyzýva členské štáty, aby podporovali investície do odvetvia stavebníctva vrátane väčšieho úsilia na stimuláciu zásadnej renovácie nedostatočne izolovaného fondu budov v EÚ;

59. zdôrazňuje, že ak členské štáty zavedú systém energetickej účinnosti financovaný z daní, minimálna prahová hodnota by sa mala zamerať na domácnosti postihnuté energetickou chudobou; zdôrazňuje tiež, že členské štáty by mali preukázať, ako tento systém energetickej účinnosti financovaný z daní prispieva k zlepšovaniu najhorších existujúcich domácich budov bytového fondu;

60. zdôrazňuje význam európskych finančných nástrojov vo forme pôžičiek, záruk a majetku s cieľom stimulovať financovanie projektov energetickej efektívnosti zo súkromných zdrojov; zdôrazňuje však, že treba poskytnúť finančné prostriedky vo forme grantov na projekty v sociálnej oblasti;

61. zdôrazňuje, že EÚ by si mala vytýčiť ambiciózny cieľ úspory energie a stimulovať inovácie v oblasti investícií do energetickej účinnosti, pretože takéto investície sú ziskové a možno ich rýchlo získať späť;

62. vyzýva členské štáty, aby do povinných systémov energetickej efektívnosti začlenili ustanovenie o významnom minimálnom percente opatrení s cieľom zamerať sa na spotrebiteľov s nízkymi príjmami;

63. konštatuje, že projekty v oblasti energetickej účinnosti sú často malého rozsahu a musia sa začleniť do väčších portfólií; v tejto súvislosti vyzýva Komisiu, EIB a členské štáty, aby poskytli väčšiu technickú pomoc a pomoc pri rozvoji projektov na podporu investícií;

64. domnieva sa, že dlhodobá stratégia energetickej účinnosti budov a ďalšie podnecovanie energetickej hospodárnej renovácie budov sú potrebné s cieľom prekročiť rámec jednoduchých a lacných opatrení v odvetví stavebníctva;

Štvrtok 23. júna 2016

65. požaduje v prípade záväzkov týkajúcich sa úspor a dokumentácie budov a obnovy (články 4, 5, 6 a 7) lepšiu koordináciu a výmenu názorov a najlepších postupov medzi členskými štátmi s cieľom rýchlejšie uplatňovať osvedčené a nové nástroje (daňové úľavy, podporné programy, zmluvné modely a investície do sociálneho bývania); domnieva sa, že článok 5 by sa mal rozšíriť na všetky verejné subjekty, ak je to možné; vyzýva Komisiu na prijatie usmernení pre budúce vnútroštátne plány na zabezpečenie transparentnosti a porovnateľnosti; víta technickú podporu od Komisie pre vykonávanie SEE; vyzýva na prijatie záväzných vzorov pre vnútroštátne plány, aby sa zaručila transparentnosť a porovnateľnosť; vyzýva členské štáty, aby zväzili inovačné trhovo orientované podporné programy;
66. konštatuje, že najmenší pokrok sa zaznamenal v odvetví bývania, a vyzýva preto členské štáty, aby využívali spoločnosti poskytujúce energetické služby a zmluvy o energetickej efektívnosti, uplatňovali daňové systémy a úverové programy s cieľom zvýšiť nízku mieru obnovy existujúceho fondu budov v Európe a odmeňovať opatrenia energetickej efektívnosti, ako je zavádzanie energeticke efektívneho vykurovania a chladenia.
67. vyzýva Komisiu, aby nabádala členské štáty, aby prijali a zlepšili systémy monitorovania, merania a riadenia energetickej hospodárnosti budov s cieľom dosiahnuť podstatné zvýšenie energetickej hospodárnosti budov v EÚ;
68. vyzýva členské štáty, aby vo svojich plánoch renovácie podľa článku 4 načrtli, ako dosiahnu v ďalšom kroku plánov (s termínom apríl 2017) energetickú renováciu svojho fondu budov; a ako chcú v dôsledku toho plniť celoeurópsku víziu budov s takmer nulovou spotrebou energie do roku 2050;
69. je presvedčený, že rozšírenie exemplárnej úlohy verejných budov na všetky úrovne verejnej správy, a nielen na ústrednú vládu, pomôže plne využiť potenciál nákladovej efektívnosti budov, pretože toto odvetvie sa ukázalo ako odvetvie s najvyšším potenciálom, a to nielen pre úspory energie, ale aj na poskytovanie iných širších výhod vrátane väčšieho pohodlia a pohody; v tejto súvislosti sa domnieva, že členské štáty by mali zaviesť vnútorný mechanizmus spoločného dosiahnutia 3 % cieľa v oblasti renovácie medzi rôznymi úrovňami verejnej správy, a že možnosť rozhodnúť sa pre iné opatrenia by sa mal zachovať a ich vplyv by sa mal vyčíslieť ako alternatíva k prístupu stanovenom v odsekoch 1 a 2;
70. vyzýva Komisiu, aby nabádala členské štáty, aby urobili viac na renováciu nebytových budov vzhľadom na ich veľký potenciál pre krátkodobú ziskovosť;
71. navrhuje, aby článok 4 smernice mal názov „dlhodobé stratégie na hĺbkovú renováciu vnútroštátneho fondu budov, vrátane mobilizácie investícií“;
72. vyzýva na vyčlenenie potrebných zdrojov na odbornú prípravu osôb zodpovedných za inštaláciu zariadení tak, aby sa zabezpečila vysoká úroveň kvality renovácie;
73. žiada strategický prístup Komisie s cieľom lepšie predstaviť najnovší technický vývoj (napríklad v prípade chladív, osvetlenia, izolácie, termostatov, meraní, zasklenia atď.);
74. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby stanovili článok 4 smernice za svoju prioritu, pokiaľ ide o prípravu druhej verzie stratégií, ktorá sa má dokončiť v roku 2017 a ktorá by mala byť založená na riadnom zapojení zainteresovaných strán na základe povinných vzorov vrátane prechodných päťročných cieľov a plánov vykonávania, aby sa dosiahol cieľ týkajúci sa budov s takmer nulovou spotrebou energie na úrovni EÚ do roku 2050, pretože to bude nevyhnutné aj na splnenie cieľov dohody COP21;
75. považuje energetické audity pre podniky za osvedčený prostriedok na zvýšenie energetickej účinnosti a zdôrazňuje ich prínos pre konkurencieschopnosť; požaduje jednotný výklad a presadzovanie kritérií stanovených v smernici (vymedzenie MSP; audity; žiadna dvojité certifikácia pre cezhraničné podnikateľské štruktúry) a vytvorenie jednotného prístupu k hranici *de minimis* uvedenej v článku 8 ods. 4; žiada, aby sa rozsah pôsobnosti tohto článku rozšíril na všetky podniky s vysokou spotrebou energie; vyzýva na uskutočnenie hodnotenia s cieľom zlepšiť efektívnosť systémov energetického auditu; vyzýva na zavedenie nákladovo efektívnych odporúčaní energetických auditov, ktoré sa vyžadujú v spojitosti s plánovanou údržbou v súlade s cieľmi spoločnosti;

Štvrtok 23. júna 2016

76. navrhuje preskúmanie vymedzenia MSP, ktoré sa uplatňuje v smernici (článok 2 ods. 26), aby sa týkalo len počtu zamestnaných osôb a ročného obratu, aby sa spoločnosti, ktorých 25 % a väčší podiel vlastní verejný orgán, stále považovali za MSP;

77. víta skutočnosť, že Komisia pracuje na usmerneniach na vykonávanie článkov 9 až 11 SEE s cieľom pomôcť spotrebiteľom lepšie riadiť svoju spotrebu energie; považuje technickú uskutočniteľnosť a zavádzanie inteligentných meračov – pri zohľadnení nákladovej efektívnosti a transparentnosti nákladov – za dôležitý prvok úspor energie; zastáva názor, že v záujme konzistentnosti treba všetky existujúce ustanovenia o meraní a vyúčtovaní zoskupiť na jednom mieste;

78. poukazuje na to, že účty spotrebiteľov za energiu sú stále nejasné a nepresné; odporúča, aby sa zlepšila transparentnosť a prehľadnosť účtov stanovením všeobecných zásad faktúr na úrovni EÚ, aby kľúčové informácie boli dostupné pre spotrebiteľov v porovnateľnom formáte s cieľom pomôcť im prispôsobiť modely spotreby; zdôrazňuje, že spotrebiteľia majú rôzne preferencie a dostupné nástroje, a že preto by prístup k informáciám mal vychádzať zo spotrebiteľského prieskumu na vnútroštátnej úrovni;

79. domnieva sa, že nezávislé a spoľahlivé informácie a poradenstvo o vhodných opatreniach energetickej účinnosti a finančné systémy sú nevyhnutné najmä pre domácnosti, ale aj pre miestne a regionálne orgány, aby mohli prijímať informované rozhodnutia a lepšie riadiť svoju spotrebu energie vrátane inteligentných meračov a individuálneho merania spotreby energie na vykurovanie a chladenie;

80. žiada prísne normy zabezpečenia kvality, vnútroštátne programy odbornej prípravy a jednotné, zjednodušené vnútroštátne systémy certifikácie poskytovateľov energetickej účinnosti, podporované spoločným a ľahko dostupným poradenstvom a zabezpečovaním rámcov nápravy; zdôrazňuje, že táto činnosť je navrhnutá s cieľom odstrániť niektoré nefinančné prekážky spotrebiteľov k nákupu energeticke účinných výrobkov a služieb, napríklad tým, že bude možné identifikovať dôveryhodných obchodníkov;

81. očakáva ďalšie investície do úspor dodržiavaním pravidiel vysoko účinnej kombinovanej výroby tepla a elektriny podľa článku 14;

82. zdôrazňuje, že ak členské štáty zavedú systém energetickej účinnosti financovaný z daní (článok 20), malo by to uprednostňovať domácnosti postihnuté energetickou chudobou; trvá na tom, aby revidovaná smernica o energii členským štátom poskytla dlhodobé stabilné politické prostredie s cieľom zabezpečiť udržateľné zvýšenie investícií do energetickej účinnosti, najmä na miestnej úrovni; žiada, aby EÚ a EIB rozšírili svoje úsilie o budovanie kapacít a technickej pomoci na rozvoj financovateľných projektov zameraných na energetickú účinnosť, ktoré prilákajú súkromné investície z trhu; žiada, aby sa v programoch financovania EÚ (napr. štrukturálne fondy, Junckerov plán, ELENA-EIB) zvýšil podiel prostriedkov vyčlenených na budovanie kapacít v oblasti energetickej účinnosti a technickú pomoc;

83. vyjadruje poľutovanie nad nízkou úrovňou verejných a súkromných investícií do inteligentných elektrických sietí; vyzýva Komisiu, aby zintenzívnila vykonávanie článku 15 smernice, s cieľom podporovať rozvoj takýchto sietí;

84. požaduje povinnosť vykonávať vnútroštátne posúdenia nákladov a prínosov programov energetickej účinnosti realizované prostredníctvom miestnych orgánov alebo v kombinácii s nimi, a aby sa tento prístup sledoval v oblastiach, v ktorých prináša zvýšenie efektívnosti a úspory nákladov pre spotrebiteľov;

85. vyjadruje znepokojenie nad čoraz väčším znečisťovaním spôsobeným vykurovacími zariadeniami na pevnú biomasu v domácnostiach, ktoré produkujú veľké množstvá jemného prachu, oxidov dusíka, oxidu uhľnatého a dioxínov, ktoré vo veľkej miere znižujú kvalitu ovzdušia, a tým sú škodlivé pre ľudské zdravie; naliehavo vyzýva členské štáty, aby v tejto súvislosti uplatňovali účinné a ekologické alternatívne riešenia;

Štvrtok 23. júna 2016

86. zdôrazňuje, že treba ihneď uplatňovať komplexnejší prístup k zlepšeniu energetickej efektívnosti celého dopravného systému a nespoliehať sa len na technologický vývoj vozidiel alebo pohonných systémov; naliehavo vyzýva Komisiu a členské štáty, aby ambiciózne zaviedli nové opatrenia na posilnenie modálneho prechodu na energeticky najefektívnejšie režimy a v plnej miere využívali inteligentný dopravný systém (IDS) na ďalšie zlepšenie efektívnosti a miery využívania voľnej kapacity vozidiel aj infraštruktúry, a to aj v logistike a leteckej a námornej doprave;

87. pripomína, že energetická účinnosť sa dá dosiahnuť stanovením noriem v oblasti CO₂ a poskytnutím informácií užívateľom o spotrebe paliva ich vozidiel; vyzýva Komisiu, aby predložila návrhy na poskytovanie informácií užívateľom o spotrebe paliva nových nákladných áut, autobusov a autokarov a stanovila maximálne hodnoty ich emisií CO₂;

88. vyjadruje poľutovanie nad nízkym prínosom dopravy, ktorý dosahuje len výšku 3 %, k úsporám energie v rámci celkového rozdelenia úspor podľa odvetví napriek stabilizácii osobnej dopravy a poklesu nákladnej dopravy v období rokov 2005 až 2013 z dôvodu hospodárskej krízy; vyzýva členské štáty, aby zvýšili počet opatrení zameraných na odvetvie dopravy;

o

o o

89. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a členským štátom.
